

Keď prez to okresný súd uznal obžalovanú vinnou prestupkom urážky podľa § 1 zákona č. 108/1933 Sb. z. a n. a krajský ako odvolací súd rozsudok okresného súdu potvrdil, porušili oba sudy zákon v ustanovení § 18, č. 1 a 3 zák. č. 108/1933 Sb. z. a n.

Bolo preto vyhovené opravnému prostriedku pre zachovanie právnej jednotnosti, podanému generálnou prokuratúrou, a bolo vyslovené, že rozsudkami okresného a krajského ako odvolacieho súdu v N. bol porušený zákon v horeuvedenom ustanovení. Porušenie zákona sa stalo v neprospech obžalovanej, ktorá mala byť pre dôvod vylučujúci zavedenie trestného pokračovania oslobodená. Je tu v dôsledku toho dôvod zmätočnosti podľa § 385, č. 1 c) tr. p. Boly preto s prihliadnutím k ustanoveniu odst. 7 § 442 tr. p. zrušené rozsudky súdov prvej a druhej stolice v celom rozsahu a obžalovaná bola od obžaloby proti nej B. podanej na základe § 326, č. 3 tr. p. oslobodená.

Povinnosť obžalovanej k náhrade útrat trestného pokračovania odpadla zrušením odsudzujúceho rozsudku v dôsledku ustanovenia § 482, odst. 1 tr. p.

Povinnosť súkromnej strany k náhrade útrat trestného pokračovania, ktorá by v riadnom pokračovaní musela byť podľa § 482, odst. 2 tr. p. vyslovená, nemohla byť stanovená v pokračovaní o opravnom prostriedku generálnej prokuratúry k zachovaniu právnej jednotnosti, pretože takýto účinok není vo výnimkách v § 442 tr. p. uvedených pripustený a preto v tomto pokračovaní proti súkromnej strane vyslovený byť nemôže.

Čís. 6022.

Ak bol rozsudok vyneseny v neprítomnosti obžalovaného za podmienok podľa § 1 zákona č. 8/1924 Sb. z. a n., má mu byť sdelený dožiadaným sudcom alebo má sa mu doručiť písomne s poučením o opravných prostriedkoch (odst. 5 cit. ust.); vyhlásenie takého rozsudku len obhájcovi nestačí.

Porušenie zákona v ustanovení § 383, odst. III, č. 2, písm. a) tr. p. a § 548, odst. 5 tr. p., podal-li poškodený proti odsudzujúcemu rozsudku okresného súdu, s ktorým sa verejný žalobca spokojil, odvolanie z výroku o podmienenom odklade výkonu trestu a krajský ako odvolací súd toto odvolanie vecne preskúmal.

(Rozh. zo dňa 27. októbra 1937, Zm III 523/37.)

N a j v y š š í s ú d v trestnej veci proti A. pre prestupok podľa § 41 prest. zák. vyhovel opravnému prostriedku pre zachovanie právnej jednotnosti, podanému generálnou prokuratúrou, a vyslovil, že pravoplatným rozsudkom krajského ako odvolacieho súdu v N. zo dňa 13. apríla 1937 bol porušený zákon v ustanoveniach § 1, odst. 5 zák. č. 8/1924 Sb. z. a n. a § 383, odst. III, č. 2, písm. a) a § 548, odst. 5 tr. p., pokiaľ nebolo nariadené sdelenie, resp. písomné doručenie rozsudku

okresného súdu obžalovanému s poučením o možnosti podať odpor a o opravných prostriedkoch a pokiaľ bol preskúmaný a zrušený z dôvodu vecnej zmätočnosti podľa § 385, čís. 2 tr. p. čo do podmiennečného odsúdenia rozsudok okresného súdu na základe odvolania poškodeného. Podľa posl. odst. § 442 tr. p. najvyšší súd zrušil tento rozsudok i s celým pokračovaním, ktoré nasledovalo po vynesení rozsudku okresného súdu a odkázal vec okresnému súdu v T. k ďalšiemu zákonnému pokračovaniu.

Z d ô v o d o v :

Rozsudkom okresného súdu v T. zo dňa 26. februára 1937 bol obžalovaný A. uznaný vinným prestupkom proti obecnému klúdu podľa § 41, odst. 1 prest. tr. z. Obžalovanému bol podľa §§ 1 a 3 zák. čís. 562/1919 Sb. z. a n. povolený podmiennečný odklad výkonu trestu na skúšobnú dobu 1 roku.

Zo zápisnice o pojednávaní pred okresným súdom plyní, že obžalovaný nebol na tomto pojednávaní prítomný, že bol zastúpený len obhájom a že rozsudok okresného súdu bol pri tomto pojednávaní vyhlásený len obhájovi, verejnému žalobcovi a poškodenému. Obžalovanému, ačkoľvek sa pojednávanie konalo podľa § 1 zák. čís. 8/1924 Sb. z. a n., nebol rozsudok podľa predpisu odst. 5 tohoto paragrafu ani doručený, ani vyhlásený.

Po vyhlásení rozsudku vzdal sa povereník štátneho zástupcu opravných prostriedkov, obhájom a poškodený sa nevyjadrili.

Dňa 1. marca 1937, teda v lehote stanovenej v odst. 1 § 548 tr. p., podal proti rozsudku okresného súdu odvolanie poškodený, jednak čo do nízkej výmery trestu a jednak čo do podmieneného odsúdenia, z ktorého odvolanie v časti ohlásenej čo do nízkej výmery trestu vzal na odvolacom hlavnom pojednávaní u krajského súdu v N. dňa 13. apríla 1937 späť a podržal ho len v časti ohlásenej čo do podmiennečného odkladu výkonu trestu.

Na základe tohoto odvolania krajský súd ako odvolací súd v N. rozsudkom zo dňa 13. apríla 1937 na verejnom pojednávaní preskúmal rozsudok okresného súdu v T., z dôvodu vecnej zmätočnosti podľa § 385, čís. 2 tr. p., čo do podmiennečného odsúdenia ho zrušil a vyslovil, že sa obžalovanému podmiennečný odklad výkonu trestu nepovoľuje. Rozsudok tento sa stal pravoplatným.

Pokračovaním krajského ako odvolacieho súdu v N. bol porušený zákon, a to v dvoch smeroch.

1. Podľa 5. odst. § 1 zákona čís. 8/1924 Sb. z. a n. musí byť obžalovanému, proti ktorému bolo konané pojednávanie a vynesení rozsudok v jeho neprítomnosti, rozsudok sdelený dožiadaným sudcom, alebo má sa mu doručiť písomne s poučením o možnosti podať odpor podľa ustanovenia § 4 cit. zák. a o opravných prostriedkoch. Nestačí vyhlásenie rozsudku len obhájovi.

Hľadiac na uvedené, nesdelil-li okresný súd svoj rozsudok obžalovanému, ani mu ho nedoručil pred predložením spisov krajskému ako

odvolaciemu súdu, a odvolací súd bez toho, že by nariadil sdelenie alebo doručenie rozsudku okresného súdu obžalovanému, ktorému hľadiac na to, že mu rozsudok nebol doručený, lehota k podaniu opravných prostriedkov proti nemu (odporu a odvolania) ešte ani nezačala, predčasne na základe odvolania poškodeného preskúmal vec a vyniesol rozsudok, prekročil svoj obor pôsobnosti, zaviniť tak zmätok podľa § 384, čís. 4 tr. p. a porušil tiež zákon v ustanovení § 1, odst. 5 zák. čís. 8/1924 Sb. z. a n.

2. Podľa § 383, odst. III, čís. 2, písm. a) tr. p. a § 548, odst. 5 tr. p. môže poškodený proti takému rozsudku, ktorým sa vyslovuje vina obžalovaného, v jeho neprospech podať odvolanie len čo do svojho súkromoprávneho nároku, a to tiež len vtedy, podal-li niektorý z oprávnených odvolanie čo do viny alebo proti vymeraniu trestu. Z tohto ustanovenia zrejme plynie, že čo do trestu a podmiennečného odsúdenia neprislúcha poškodenému právo odvolania, keďže tento nebol ani hlavným ani náhradným súkromným žalobcom, ale išlo o čin z úradu stíhateľný a obžalobu zastupoval verejný žalobca, ktorý bol s rozsudkom okresného súdu spokojný. Malo byť preto odvolanie poškodeného v tomto smere ohlásené už okresným súdom podľa § 549, odst. 2 tr. p. odmietnuté ako podané osobou neoprávnenou, alebo opominul-li tak učiniť okresný súd, mal tak učiniť krajský súd ako odvolací podľa § 550, odst. 2 tr. p.

Keď prez to krajský ako odvolací súd odvolanie poškodeného, podané čo do podmiennečného odsúdenia, neodmietol, ale meritorne o ňom rozhodujúc vyhovel mu, zrušil rozsudok okresného súdu z dôvodu vecnej zmatečnosti podľa § 385, čís. 2 tr. p. a vyriekol, že sa obžalovanému podmiennečný odklad výkonu trestu nepovoľuje, porušil zákon tiež v ustanovení § 383, odst. III, čís. 2, písm. a) tr. p. a § 548, odst. 5 tr. p.

Dôsledkom toho bol uznaný základným opravným prostriedkom generálnej prokuratúry podaný podľa § 441 tr. p. a bolo rozhodnuté, ako je uvedené vo výrokovej časti usnesenia.

Čís. 6023.

Otázku, či bol medzi súkromným žalobcom a obžalovaným uzavretý smier (§ 18, odst. 1 zákona o ochrane cti), treba posudzovať podľa obsahu prehlásenia strán; je nerozhodné, či i zápisnica o pojednávaní užíva o prehlásení strán práve tohoto označenia (smier).

Výhrady stíhania pre iný čin trestný podľa zákona o ochrane cti, než o ktorý ide v uzavieranom smiere alebo vo vyhlásení sa majúcom rozsudku, je treba i vtedy, keď pre tento iný čin už bola v dobe smieru alebo zakončenia dokazovacieho pokračovania podaná žaloba.

Pod pojmom »vzájomné žaloby« má zákon na mysli i žaloby podané len týmže žalobcom proti tomuže obžalovanému.

(Rozh. zo dňa 27. októbra 1937, Zm III 524/37.)

Najvyšší súd v trestnej veci proti A. pre prestupok urážky vyhovel opravnému prostriedku pre zachovanie právnej jednotnosti a vy-